

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Anden Afdeling)

22. juni 2016*

»Annulationssøgsmål — statsstøtte — hårde hvidevarer — omstruktureringsstøtte — afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked under visse betingelser — afgørelse truffet efter Rettens annullation af en tidligere beslutning vedrørende den samme procedure — ikke individuelt berørt — manglende væsentlig påvirkning af den konkurrencemæssige stilling — afvisning«

I sag T-118/13,

Whirlpool Europe BV, Breda (Nederlandene), ved advokaterne F. Wijckmans og H. Burez,

sagsøger,

støttet af:

Electrolux AB, Stockholm (Sverige), ved advokaterne F. Wijckmans og H. Burez,

intervenient,

mod

Europa-Kommissionen ved L. Flynn, É. Gippini Fournier og P.-J. Loewenthal, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

støttet af:

Den Franske Republik ved G. de Bergues, D. Colas og J. Bousin, som befuldmægtigede,

og af

Fagor Frankrig SA, Rueil-Malmaison (Frankrig), ved advokaterne J. Derenne og A. Müller-Rappard,

intervenienter,

angående en påstand i henhold til artikel 263 om annullation af Kommissionens afgørelse 2013/283/EU af 25. juli 2012 om statsstøtte SA.23839 (C 44/2007) ydet af Frankrig til virksomheden FagorBrandt (EUT 2013, L 166, s. 1),

har

* Processprog: engelsk.

RET TEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, E. Martins Ribeiro, og dommerne S. Gervasoni og L. Madise (refererende dommer),

justitssekretær: fuldmægtig L. Grzegorzcyk,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 24. november 2015,

afsagt følgende

Dom

Twistens baggrund

- 1 Sagsøgeren, Whirlpool Europe BV (herefter »Whirlpool«), er aktiv på markedet for fremstilling og markedsføring af hårde hvidevarer.
- 2 Ved skrivelse af 6. august 2007 meddelte Den Franske Republik Europa-Kommissionen, at den påtænkte at yde en omstrukturingsstøtte på 31 mio. EUR til FagorBrandt SA, senere Fagor France SA (herefter »FagorBrandt« eller »støttemodtageren«).
- 3 Ved skrivelse af 10. oktober 2007 meddelte Kommissionen Den Franske Republik sin beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 88, stk. 2, EF (EUT 2007, C 275, s. 18).
- 4 Ved skrivelser af 14. december 2007, 26. februar og 12. marts 2008 fremsatte Electrolux AB, der ligeledes er aktiv i sektoren for fremstilling og markedsføring af hårde hvidevarer, sine bemærkninger.
- 5 Ved skrivelse af 17. december 2007 fremsatte Whirlpool sine bemærkninger.
- 6 Ved beslutning 2009/485/EF af 21. oktober 2008 om den statsstøtte C 44/07 (ex N 460/07), som Frankrig påtænker at yde til FagorBrandt (EUT 2009, L 160, s. 11), godkendte Kommissionen støtten, bl.a. på betingelse af, at FagorBrandt skulle standse markedsføringen af køleskabe, fryserne, madlavningsapparater og opvaskemaskiner af Vedette-mærket i fem år.
- 7 Ved dom af 14. februar 2012, Electrolux mod Kommissionen (T-115/09 og T-116/09, EU:T:2012:76), afsagde Retten dom i sagerne anlagt af Electrolux og Whirlpool og annullerede beslutning 2009/485, efter at den havde fastslået, at Kommissionen havde anlagt åbenbart urigtige skøn, idet den havde taget hensyn til en ugyldig, kompenserende foranstaltning (afhændelsen af Brandt Components), og idet den ikke havde analyseret den samlede indvirkning på konkurrencen af den anmeldte støtte, der er nævnt ovenfor i præmis 2, og af en anden støtte, som Den Italienske Republik havde indrømmet FagorBrandt gennem dennes datterselskab FagorBrandt Italia (herefter »den italienske støtte«).
- 8 Efter dommen af 14. februar 2012, Electrolux mod Kommissionen (T-115/09 og T-116/09, EU:T:2012:76), vedtog Kommissionen den 25. juli 2012 afgørelse 2013/283/EU om statsstøtte SA.23839 (C 44/2007) ydet af Frankrig til virksomheden FagorBrandt (EUT 2013, L 166, s. 1, herefter »den anfægtede afgørelse«), hvorved den erklærede den anmeldte støtte forenelig med det indre marked (herefter »støtten omhandlet i den anfægtede afgørelse« eller »den omhandlede foranstaltning«) på de heri fastsatte betingelser.

- 9 I den anfægtede afgørelse har Kommissionen, efter at den har undersøgt den samlede virkning af den omhandlede foranstaltning og den italienske støtte (85.-88. betragtning), i det væsentlige fundet, at afhændelsen af Brandt Components (der i beslutning 2009/485 blev kvalificeret som en kompenserende foranstaltning) og ophøret af markedsføring af visse varer (køl/frys-produkter, madlavningsapparater og opvaskemaskiner) under Vedette-mærket i en periode på fem år (pålagt ved beslutning 2009/485) ikke var tilstrækkeligt til at forhindre en uforholdsmæssig konkurrencefordrejning (100. og 112. betragtning). Under disse omstændigheder besluttede Kommissionen bl.a. som betingelse for, at den omhandlede foranstaltning er forenelig med det indre marked, at pålægge en forlængelse i yderligere tre år af standsningen af markedsføringen af de nævnte Vedette-produkter (112. betragtning). Kommissionen fandt, at denne foranstaltning i sig selv var nok til på en rimelig måde at mindske de negative virkninger for konkurrencen af tildelingen af støtten (117. betragtning), og den kompenserede for den samlede virkning af denne støtte og den italienske støtte (118. betragtning).
- 10 Den dispositive del af den anfægtede afgørelse er affattet således:

»Artikel 1

Den støtte, som [Den Franske Republik] påtænker at yde til FagorBrandt på i alt 31 mio. EUR, er forenelig med det indre marked på de i artikel 2 fastsatte betingelser.

Artikel 2

1. De franske myndigheder skal udsætte udbetalingen af den i artikel 1 omhandlede støtte til FagorBrandt, så længe den uforenelige støtte, der var genstand for Kommissionens beslutning nr. 2004/343/EF af 16. december 2003, ikke er effektivt tilbagesøgt fra FagorBrandt.

2. Den omstruktureringsplan for FagorBrandt, som [Den Franske Republik] den 6. august 2007 forelagde Kommissionen, skal gennemføres i fuldt omfang.

3. FagorBrandts foreslåede egetbidrag til omstruktureringsomkostningerne på 31,5 mio. EUR forhøjes med et beløb på 3 190 878,02 EUR plus påløbne renter siden tilrådighedsstillelsen for FagorBrandt af den italienske støtte frem til den 21. oktober 2008. Denne forhøjelse skal foretages inden afslutningen af omstruktureringsperioden, som virksomheden har fastsat til den 31. december 2012. De franske myndigheder skal fremlægge bevis for denne forhøjelse inden to måneder efter den 31. december 2012.

4. FagorBrandt standser markedsføringen af køleskabe og frysere, madlavningsapparater og opvaskemaskiner af Vedette-mærket i otte år.

5. For at sikre tilsynet med opfyldelsen af de i stk. 1-4 fastsatte betingelser skal [Den Franske Republik] indsende årlige rapporter til Kommissionen om udviklingen i omstruktureringen af FagorBrandt, tilbagesøgningen af den i stk. 1 omhandlede uforenelige støtte, udbetalingen af den forenelige støtte og gennemførelsen af de kompenserende foranstaltninger.

Artikel 3

[Den Franske Republik] underretter senest to måneder efter datoen for meddelelsen af denne [afgørelse] Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet for at efterkomme den.

Artikel 4

Denne [afgørelse] er rettet til Den Franske Republik.«

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 11 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 20. februar 2013 har sagsøgeren anlagt denne sag.
- 12 Ved processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 6. juni 2013 har Electrolux fremsat begæring om tilladelse til at intervenere i denne sag til støtte for sagsøgerens påstande. Ved processkrifter indleveret den 25. juni og den 8. juli 2013 har FagorBrandt og Den Franske Republik fremsat begæring om tilladelse til at intervenere i denne sag til støtte for Kommissionens påstande.
- 13 Ved kendelser af 11. september 2013 har formanden for Rettens Fjerde Afdeling givet tilladelse til, at Electrolux, Den Franske Republik og FagorBrandt kunne intervenere i sagen.
- 14 Ved processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 3. oktober 2013 har sagsøgeren anmodet om Rettens tilladelse til som en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse at fremsætte skriftlige bemærkninger til Kommissionens argumenter om søgsmålets antagelse til realitetsbehandling, idet disse var fremsat for første gang ved duplikken.
- 15 Ved skrivelser af 14., 24. og 29. oktober 2013 har Kommissionen, Den Franske Republik og FagorBrandt fremsat bemærkninger til sagsøgerens anmodning om foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse.
- 16 Ved processkrifter indleveret til Rettens Justitskontor den 5. december 2013 har FagorBrandt og Den Franske Republik indleveret deres interventionsindlæg.
- 17 Ved processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 6. december 2013 har Electrolux indleveret sit interventionsindlæg.
- 18 Ved processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 19. februar 2014 har Kommissionen fremsat sine bemærkninger til Den Franske Republiks, FagorBrandts og Electrolux' interventionsindlæg.
- 19 Ved processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 4. marts 2014 har sagsøgeren fremsat sine bemærkninger til FagorBrandts og Den Franske Republiks interventionsindlæg.
- 20 Den 23. september 2015 har Retten forelagt parterne foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse. Retten har bl.a. anmodet sagsøgeren om at besvare Kommissionens argumenter, hvorved søgsmålets antagelse til realitetsbehandling blev anfægtet, og om at underbygge de argumenter, som selskabet havde fremsat i denne henseende i dets processkrifter.
- 21 Ved skrivelser af 9. og 30. oktober 2015 har Kommissionen og herefter sagsøgeren besvaret Rettens spørgsmål.
- 22 Da sammensætningen af Rettens afdelinger er blevet ændret, er den refererende dommer blevet tilknyttet Anden Afdeling, hvortil denne sag følgerig er blevet henvist.
- 23 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:
 - Den anfægtede afgørelse annulleres i sin helhed, da en eller flere af de (kumulative) betingelser i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (EUT 2004, C 244, s. 2) ikke er opfyldt, eller da Kommissionen under alle omstændigheder har undladt i fornødent omfang at sikre sig, at hver enkelt af disse betingelser er opfyldt.
 - Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse i sin helhed, for så vidt som den i artikel 296 TEUF fastsatte begrundelsespligt er tilsidesat.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
 - Den Franske Republik og FagorBrandt SA tilpligtes at bære deres egne omkostninger.
- 24 Electrolux har nedlagt følgende påstande:
- Principalt annulleres den anfægtede afgørelse i sin helhed, da en eller flere af de (kumulative) betingelser i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ikke er opfyldt, eller da Kommissionen under alle omstændigheder har undladt i fornødent omfang at sikre sig, at hver enkelt af disse betingelser er opfyldt.
 - Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse i sin helhed, idet artikel 296 TEUF er tilsidesat.
- 25 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:
- Frifindelse.
 - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 26 FagorBrandt har nedlagt følgende påstande:
- Sagen afvises, eller Kommissionen frifindes.
 - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 27 Den Franske Republik har nedlagt påstand om, at Kommissionen frifindes.

Retlige bemærkninger

- 28 Kommissionen har, støttet af Den Franske Republik og FagorBrandt, ved duplikken gjort gældende, at det følger af retspraksis, at den omstændighed, at en virksomhed er blevet hørt, og at procedurens afvikling i væsentligt omfang er blevet afgjort af dennes bemærkninger, selv om dette udgør et relevant forhold med henblik på at vurdere dens søgsmålskompetence, ikke fritager denne virksomhed for at godtgøre, at den omtvistede støtte kan føre til en »væsentlig påvirkning« af dens stilling på markedet. Kommissionen har hvad angår denne »væsentlige påvirkning« præciseret, at det følger af retspraksis, at det med henblik på at føre bevis for, at den pågældende virksomhed er individuelt berørt, ikke er tilstrækkeligt at godtgøre, at den pågældende støtte kan udøve en »vis indflydelse« på konkurrenceforholdene, og at den pågældende virksomhed konkurrerer med støttemodtageren. Det skal tværtimod godtgøres, at støtten på særlig vis har påvirket sagsøgeren i forhold til dennes konkurrenter. Kommissionen har gjort gældende, at Domstolen har henvist til dette grundlæggende krav for nylig i dom af 13. juni 2013, Ryanair mod Kommissionen (C-287/12 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2013:395).
- 29 Sagsøgeren har i sine bemærkninger til FagorBrandts og Den Franske Republiks interventionsindlæg samt i sine svar på Rettens spørgsmål af 15. oktober 2015 for det første anført, at den anfægtede afgørelse klart beviser, at selskabets stilling på markedet blev påvirket væsentligt af den omhandlede foranstaltning.
- 30 Sagsøgeren har, støttet af Electrolux, i denne henseende for det første henvist til 18. betragtning til den anfægtede afgørelse, hvori anføres, at »[u]den støtten ville FagorBrandt forsvinde fra markedet«, og »[h]vis FagorBrandt forsvandt fra markedet, ville de europæiske konkurrenter derfor kunne øge deres salg og produktion betydeligt«, for det andet til 93. betragtning til denne afgørelse, hvori det præciseres, at »omstrukturingsstøtte ikke kan undgå at skabe en konkurrencefordrejning, fordi den

forhindrer, at støttemodtageren forsvinder fra markedet, og dermed bremser konkurrenternes udvikling«, for det tredje til 94. betragtning til denne afgørelse, hvori anføres, at »[u]den støtten fra den franske stat ville FagorBrandt hurtigt forsvinde fra markedet[, og at] FagorBrandts forsvinden fra markedet [derfor ville] have sat virksomhedens europæiske konkurrenter i stand til at øge deres salg betydeligt og dermed også deres produktion«, og for det fjerde til 105. og 109. betragtning til den anfægtede afgørelse, hvori det fastslås, at Whirlpool er en af »de vigtigste konkurrenter til FagorBrandt« på markedet for køleskabe, fryserne og opvaskemaskiner. Sagsøgeren har heraf udledt, at selskabet ved at henvise til disse betragtninger til den anfægtede afgørelse i sine processkrifter har ført det fornødne bevis for, at dets stilling på markedet var væsentligt påvirket.

- 31 Sagsøgeren har ligeledes anført, at Kommissionen ikke før duplikken har bestridt, at selskabet var individuelt påvirket af beslutning 2009/485, ligesom Retten ikke rejste tvivl om søgsmålets antagelse til realitetsbehandling i sin dom af 14. februar 2012, Electrolux mod Kommissionen (T-115/09 og T-116/09, EU:T:2012:76). Sagsøgeren har som svar på Rettens spørgsmål i denne henseende i det væsentlige anført, at dommen af 14. februar, 2012 Electrolux mod Kommissionen (T-115/09 og T-116/09, EU:T:2012:76), har fået endelig retskraft hvad angår spørgsmålet om søgsmålets antagelse til realitetsbehandling, navnlig idet den anfægtede afgørelse er støttet på præcis de samme sagsakter som beslutning 2009/485, de argumenter, som selskabet har fremsat, er de samme, og idet Kommissionen hverken har fremsat argumenter eller fremlagt beviser, der giver Retten mulighed for at sondre mellem spørgsmålet om realitetsbehandling af nærværende sag og spørgsmålet om realitetsbehandling af det søgsmål, der blev behørigt afgjort ved dom af 14. februar 2012, Electrolux mod Kommissionen (T-115/09 og T-116/09, EU:T:2012:76), i den tidligere sag.
- 32 For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at selskabet adskiller sig fra andre virksomheder på markedet.
- 33 Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at det som det næststørste selskab på det franske marked nødvendigvis ville have draget en større fordel af støttemodtagerens forsvinden fra markedet end sine konkurrenter. Selskabet har i denne forbindelse gjort gældende, at det, efter at støttemodtageren standsede sine aktiviteter medio 2013, har »vundet et betydeligt antal markedsandele på det franske marked«, og at, selv om det kun havde vundet 1% af FagorBrandts markedsandele, svarede denne værdi til værdien af støtten omhandlet i den anfægtede afgørelse. Sagsøgeren har således gjort gældende, at FagorBrandts forsvinden fra markedet kunne have skabt en betydelig fremgang i markedsandele for selskabet, henset til selskabets status som den næststørste på markedet, hvorfor støtten omhandlet i den anfægtede afgørelse var en anledning til et betydeligt indtjeningstab, der som sådan var kendetegnende for den væsentlige påvirkning af selskabets stilling på markedet som omhandlet i retspraksis.
- 34 Sagsøgeren har for det andet inden for rammerne af beviset for en særlig påvirkning af selskabets stilling gjort gældende, at det, som det har godtgjort i sin stævning, i 2001/2002 var blandt støttemodtagerens potentielle købere, såfremt sidstnævnte blev genstand for insolvensbehandling. Overtagelsen af Brandt endte med at blive tildelt Fagor, eftersom denne virksomhed som modydelse for den pågældende støtte forpligtede sig til ikke at omstrukturere dette selskab i to år.
- 35 Sagsøgeren har for tredje anført, at selskabet var snævert involveret i den pågældende procedure i et omfang, som klart adskilte sagsøgeren fra andre markedsdeltagere.
- 36 Det skal indledningsvis bemærkes, at Kommissionen for første gang ved duplikken anfægtede søgsmålets antagelse til realitetsbehandling, idet den gjorde gældende, at sagsøgeren ikke havde søgsmålskompetence.

- 37 Det skal imidlertid for det første bemærkes, at Retten til enhver tid af egen drift kan efterprøve, om sagen skal afvises (jf. i denne retning dom af 22.10.1996, Skibsværftsforeningen m.fl. mod Kommissionen, T-266/94, EU:T:1996:153, præmis 40). Følgelig betyder Kommissionens undladelse af at anfægte, at søgsmålet antages til realitetsbehandling, eller a fortiori dens sene anfægtelse heraf, ikke, at Retten har givet afkald på at rejse dette spørgsmål.
- 38 For det andet er intet til hinder for, at Retten tager hensyn til sagsøgerens besvarende bemærkninger, afgivet efter duplikken, vedrørende afvisningspåstanden (jf. i denne retning kendelse af 7.3.2013, UOP mod Kommissionen, T-198/09, ikke trykt i Sml., EU:T:2011:354, præmis 32), som Kommissionen udtrykkeligt medgav i retsmødet.
- 39 Det skal følgelig undersøges, om sagsøgerens søgsmål kan antages til realitetsbehandling.
- 40 For så vidt som Kommissionen har foreholdt sagsøgeren en manglende søgsmålskompetence, skal det bemærkes, at artikel 263, stk. 4, TEUF fastsætter to tilfælde, hvori søgsmålskompetence indrømmes en fysisk eller juridisk person til at indbringe klage med henblik på prøvelse af EU-retsakter, som vedkommende ikke er modtager af. Dels kan en sådan sag anlægges på betingelse af, at denne retsakt berører vedkommende umiddelbart og individuelt. Dels kan en sådan person anlægge sag til prøvelse af en regelfastsættende retsakt, som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger, hvis den berører vedkommende umiddelbart.
- 41 I nærværende sag er den anfægtede afgørelse alene rettet til Den Franske Republik, og den vedrører en individuel støtte som omhandlet i artikel 1, litra e), andet punktum, i Rådets forordning (EF) nr. 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af [...] artikel [108 TEUF] (EUT 2015, L 248, s. 9). Idet den anfægtede afgørelse således har en individuel rækkevidde, kan det ikke dreje sig om en regelfastsættende retsakt som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF, der omfatter enhver almenyldig retsakt med undtagelse af lovgivningsmæssige retsakter (jf. dom af 3.12.2014, Castelnou Energía mod Kommissionen, T-57/11, EU:T:2014:1021, præmis 23 og den deri nævnte retspraksis). Det følger heraf, at eftersom sagsøgeren ikke er adressat for den anfægtede afgørelse, kan dennes søgsmål alene antages til realitetsbehandling på den betingelse, at nævnte sagsøger berøres umiddelbart og individuelt af den nævnte afgørelse.
- 42 Ifølge Domstolens faste praksis kan andre personer end en beslutnings adressat kun gøre gældende, at de berøres individuelt, hvis beslutningen rammer dem på grund af visse egenskaber, som er særlige for dem, eller på grund af en faktisk situation, der adskiller dem fra alle andre og derfor individualiserer dem på lignende måde som adressaten (dom af 15.7.1963, Plaumann mod Kommissionen, 25/62, EU:C:1963:17, s. 223, af 22.11.2007, Sniace mod Kommissionen, C-260/05 P, EU:C:2007:700, præmis 53, og af 9.7.2009, 3F mod Kommissionen, C-319/07 P, EU:C:2009:435, præmis 29).
- 43 Eftersom nærværende søgsmål angår en afgørelse fra Kommissionen vedrørende statsstøtte, skal det bemærkes, at der i forbindelse med proceduren i henhold til artikel 108 TEUF for kontrol med statsstøtte skal sondres mellem på den ene side den indledende fase af undersøgelsen af støtteforanstaltninger i medfør af artikel 108, stk. 3, TEUF – der alene har til formål at gøre det muligt for Kommissionen at danne sig en første opfattelse af, om den pågældende støtte helt eller delvis er forenelig med fællesmarkedet – og på den anden side undersøgelsesfasen i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF. Først i denne undersøgelsesfase, som skal give Kommissionen mulighed for at opnå fuldstændige oplysninger om alle sagens momenter, er Kommissionen i henhold til traktaten forpligtet til at give de berørte adgang til at fremsætte deres bemærkninger (jf. dom af 9.7.2009, 3F mod Kommissionen, C-319/07 P, EU:C:2009:435, præmis 30 og den deri nævnte retspraksis).
- 44 Hvis en virksomhed anfægter berettigelsen af afgørelsen om vurderingen af støtten truffet i henhold til artikel 108, stk. 3, TEUF eller efter afslutningen af den formelle undersøgelsesprocedure, er det forhold alene, at sagsøgeren kan anses for at være en interesseret part i artikel 108, stk. 2, TEUF's forstand, ikke tilstrækkeligt til at fremme sagen til realitetsbehandling. Den skal godtgøre, at den har en særlig

status som omhandlet i dom af 15. juli 1963, Plaumann mod Kommissionen (25/62, EU:C:1963:17) (jf. i denne retning kendelse af 10.11.2015, Compagnia Trasporti Pubblici m.fl. mod Kommissionen, T-187/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:846, præmis 18). Dette vil bl.a. være gældende i tilfældet, hvor sagsøgerens stilling på markedet i væsentligt omfang påvirkes af den støtteforanstaltning, som den pågældende afgørelse vedrører (jf. i denne retning dom af 13.12.2005, Kommissionen mod Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, EU:C:2005:761, præmis 37 og den deri nævnte retspraksis).

- 45 Det bemærkes i denne forbindelse, at ud over den begunstigede virksomhed betragtes navnlig de virksomheder, som konkurrerer med denne, som individuelt berørte af Kommissionens afgørelse om afslutning af en procedure, der er indledt i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF i forhold til en støtteforanstaltning, hvis de har spillet en aktiv rolle i proceduren, forudsat at deres stilling på markedet i væsentligt omfang er påvirket af den støtteforanstaltning, den anfægtede afgørelse vedrører. En virksomhed kan derfor ikke udelukkende påberåbe sig sin status som konkurrent i forhold til modtagervirksomheden, men skal desuden bevise, at den, henset til graden af dens eventuelle deltagelse i proceduren og omfanget af påvirkningen af dens stilling på markedet, befinder sig i en faktisk situation, som individualiserer den på tilsvarende vis som adressaten for afgørelsen (jf. kendelse af 7.3.2013, UOP mod Kommissionen, T-198/09, ikke trykt i Sml., EU:T:2013:105, præmis 25 og 26 og den deri nævnte retspraksis; jf. ligeledes i denne retning dom af 28.1.1986, Cofaz m.fl. mod Kommissionen, 169/84, Sml., EU:C:1986:42, præmis 25, og kendelse af 27.5.2004, Deutsche Post og DHL mod Kommissionen, T-358/02, EU:T:2004:159, præmis 33 og 34).
- 46 Hvad angår fastlæggelsen af en sådan påvirkning bemærkes, at Domstolen har haft lejlighed til at præcisere, at den blotte omstændighed, at en retsakt, såsom den anfægtede afgørelse, er egnet til at øve en vis indflydelse på de på det relevante marked herskende konkurrenceforhold, og at den berørte virksomhed på en eller anden måde konkurrerede med afgørelsens adressat, under alle omstændigheder ikke er tilstrækkeligt til, at den pågældende virksomhed kan betragtes som individuelt berørt af den pågældende afgørelse (jf. i denne retning dom af 10.12.1969, Eridania m.fl. mod Kommissionen, 10/68 og 18/68, EU:C:1969:66, præmis 7, og af 22.12.2008, British Aggregates mod Kommissionen, C-487/06 P, EU:C:2008:757, præmis 47).
- 47 I overensstemmelse med fast retspraksis skal sagsøgeren fremlægge forhold, som kan godtgøre den særegne karakter af selskabets konkurrencesituation (kendelse af 27.5.2004, Deutsche Post og DHL mod Kommissionen, T-358/02, EU:T:2004:159, præmis 38, og dom af 10.2.2009, Deutsche Post og DHL International mod Kommissionen, T-388/03, EU:T:2009:30, præmis 49 og 51), og godtgøre, at dets konkurrencemæssige stilling, sammenlignet med den konkurrencemæssige stilling for de øvrige konkurrenter på det pågældende marked, blev væsentligt påvirket (jf. i denne retning kendelse af 27.5.2004, Deutsche Post og DHL mod Kommissionen, T-358/02, EU:T:2004:159, præmis 41; jf. ligeledes i denne retning dom af 10.2.2009, Deutsche Post og DHL International mod Kommissionen, T-388/03, EU:T:2009:30, præmis 51, af 13.9.2010, TF1 mod Kommissionen, T-193/06, EU:T:2010:389, præmis 84, af 15.1.2013, Aiscat mod Kommissionen, T-182/10, EU:T:2013:9, præmis 68, af 5.11.2014, Vtesse Networks mod Kommissionen, T-362/10, EU:T:2014:928, præmis 55, og af 3.12.2014, Castelnou Energía mod Kommissionen, T-57/11, EU:T:2014:1021, præmis 35-37).
- 48 I nærværende sag har sagsøgeren i det væsentlige gjort gældende, at selskabet er individuelt berørt af den anfægtede afgørelse, idet støtten gav en virksomhed, som uden en sådan foranstaltning ville være forsvundet fra det pågældende marked, mulighed for at blive på dette marked. Det forhold, at støttemodtageren forblev på dette marked, førte til en manglende indtjening for sagsøgeren, idet selskabet som den næststørste aktør på det franske marked kunne have vundet de markedsandele, der ville blive frigjort ved FagorBrandts forsvinden.

- 49 Det skal bemærkes, at betingelserne for, at et søgsmål kan antages til realitetsbehandling, skal vurderes på tidspunktet for dets anlæggelse, nemlig på tidspunktet for indleveringen af stævningen (kendelse af 15.12.2010, *Albertini m.fl. og Donnelly mod Parlamentet*, T-219/09 og T-326/09, EU:T:2010:519, præmis 39, og dom af 3.12.2014, *Castelnou Energía mod Kommissionen*, T-57/11, EU:T:2014:1021, præmis 34).
- 50 Det skal under omstændighederne i nærværende sag, uden at det er nødvendigt at afgøre, om de af sagsøgeren nævnte forhold kan overføres på den konkurrencemæssige situation, som forelå, da søgsmålet blev anlagt, og som fremgår af den anfægtede afgørelse, fastslås, at de ikke giver mulighed for at betegne selskabets stilling på markedet som væsentligt påvirket som følge af den omhandlede foranstaltning.
- 51 For det første opstiller tabellerne over markedsandele i bilag 14 til stævningen mere end 15 operatører på det franske og europæiske marked for hårde hvidevarer. Som Kommissionen har gjort gældende under retsmødet, kan det ikke uden videre antages, at sagsøgeren ville have øget sit salg væsentligt, hvis den virksomhed, der var begunstiget af de omhandlede foranstaltninger, forsvandt fra markedet, uden at der fremlægges noget bevis til støtte for dette argument, når markedet som i nærværende sag udviser en ikke-koncentreret opbygning, der er kendetegnet ved tilstedeværelsen af et stort antal operatører (jf. i denne retning kendelse af 11.1.2012, *Phoenix-Reisen og DRV mod Kommissionen*, T-58/10, ikke trykt i Sml., EU:T:2012:3, præmis 50).
- 52 For det andet indeholder de af sagsøgeren anførte betragtninger til den anfægtede afgørelse (gengivet ovenfor i præmis 30) blot generelle overvejelser, som potentielt gælder for alle operatører, der er til stede på det pågældende marked. Selv om det heri bl.a. anføres, at FagorBrandts forsvinden ville have givet denne virksomheds europæiske konkurrenter mulighed for at øge deres salg væsentligt, og følgelig deres produktion (18. og 94. betragtning), giver de på ingen måde mulighed for at antage, at sagsøgeren var mere påvirket af den omhandlede foranstaltning end gennemsnittet af alle selskabets konkurrenter (jf. i denne retning dom af 3.12.2014, *Castelnou Energía mod Kommissionen*, T-57/11, EU:T:2014:1021, præmis 35), eller at virksomheden ville have udviklet sig væsentligt bedre, såfremt den omhandlede foranstaltning ikke var blevet godkendt (jf. i denne retning kendelse af 27.5.2004, *Deutsche Post og DHL mod Kommissionen*, T-358/02, EU:T:2004:159, præmis 43). Særligt er der intet, der beviser, at sagsøgeren ville have været bedre egnet end gennemsnittet af sine konkurrenter til at opfange den efterspørgsel, der ville blive frigjort af FagorBrandts forsvinden. Sagsøgeren har navnlig ikke godtgjort, at den omtvistede støtte tjente støttemodtageren til at bevare markedsandele, som sagsøgeren ellers ville have haft (dom af 13.6.2013, *Ryanair mod Kommissionen*, C-287/12 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2013:395, præmis 113), og dermed at sagsøgeren led et tilstrækkelig betydeligt indtjeningstab i forhold til sine øvrige konkurrenter, som kan godtgøre en væsentlig påvirkning af selskabets stilling på markedet. I modsætning til, hvad sagsøgeren har gjort gældende, kan selskabets stilling som den næststørste aktør på markedet efter støttemodtageren ikke sig selv give anledning til en formodning for, at dets stilling på markedet er påvirket væsentligt (jf. i denne retning kendelse af 27.8.2008, *Adomex mod Kommissionen*, T-315/05, ikke trykt i Sml., EU:T:2008:300, præmis 28).
- 53 Ingen af sagsøgerens argumenter kan rejse tvivl om konstateringerne ovenfor i præmis 50-52 om selskabets manglende søgsmålskompetence, eftersom der ikke er ført bevis for, at dets konkurrencemæssige stilling var væsentligt påvirket, da søgsmålet blev anlagt.
- 54 For det første er den omstændighed, at sagsøgeren, efter at støttemodtageren standsede sine aktiviteter, ville have »vundet et betydeligt antal markedsandele på det franske marked« (jf. præmis 33 ovenfor), ikke underbygget af nogen beviser. Selv om denne omstændighed anses for godtgjort, har sagsøgeren under alle omstændigheder ikke gjort gældende, at dette i overensstemmelse med retspraksis (jf. præmis 47 ovenfor) var kendetegnende for den særegne karakter af selskabets konkurrencesituation i forhold til dets konkurrenters. Det samme gør sig gældende for den omstændighed, at selv om

sagsøgeren kun havde vundet 1% af FagorBrandts markedsandele, svarer denne værdi til værdien af støtten omhandlet i den anfægtede afgørelse. Denne konstatering gælder således for alle markedets operatører.

- 55 For det andet kan sagsøgerens deltagelse i undersøgelsesproceduren heller ikke godtgøre, at selskabets stilling på markedet er væsentligt påvirket. Det kan nemlig ikke af sagsøgerens deltagelse i den administrative procedure i sig selv udledes, at denne har søgsmålskompetence (kendelse af 7.3.2013, UOP mod Kommissionen, T-198/09, ikke trykt i Sml., EU:T:2013:105, præmis 27; jf. ligeledes i denne retning dom af 22.11.2007, Sniace mod Kommissionen, C-260/05 P, EU:C:2007:700, præmis 60), selv om selskabet har spillet en væsentlig rolle i proceduren ved bl.a. at indgive den klage, der lå til grund for den anfægtede afgørelse (jf. i denne retning dom af 9.7.2009, 3F mod Kommissionen, C-319/07 P, EU:C:2009:435, præmis 94 og 95).
- 56 For det tredje er den omstændighed, at sagsøgeren i 2001/2002 var blandt støttemodtagerens potentielle købere, såfremt sidstnævnte blev genstand for insolvensbehandling (jf. præmis 34 ovenfor), uden betydning for at godtgøre, at sagsøgeren mere end ti år efter denne procedure var væsentligt mere egnet end sine konkurrenter til at vinde de markedsandele, der blev frigjort ved FagorBrandts forsvinden.
- 57 For det fjerde er den omstændighed, at Retten i dom af 14. februar 2012, Electrolux mod Kommissionen (T-115/09 og T-116/09, EU:T:2012:76), ikke af egen drift rejste spørgsmålet om sagsøgerens søgsmålskompetence, endelig uden betydning i betragtning af princippet om retskraft, selv om de argumenter, som i den tidligere sag blev rejst til støtte for søgsmålet til prøvelse af beslutning 2009/485, ifølge sagsøgeren på alle områder lignede dem, der er rejst i nærværende søgsmål til prøvelse af den anfægtede afgørelse.
- 58 Det skal således fastslås, at spørgsmålet, om en fysisk eller juridisk person er individuelt berørt, skal vurderes på tidspunktet for sagsanlægget og alene på grundlag af den anfægtede afgørelse (kendelse af 29.3.2012, Asociación Española de Banca mod Kommissionen, T-236/10, EU:T:2012:176, præmis 38). Den retskraft, der er knyttet til dom af 14. februar 2012, Electrolux mod Kommissionen (T-115/09 og T-116/09, EU:T:2012:76), som vedrørte lovligheden af beslutning 2009/485, kan således ikke påvirke sagsøgerens søgsmålskompetence vedrørende nærværende søgsmål, der er anlagt til prøvelse af den anfægtede afgørelse.
- 59 Det følger af ovenstående betragtninger, at sagsøgeren ikke har godtgjort, at selskabets konkurrencemæssige stilling er blevet væsentligt påvirket af støtten omhandlet i den anfægtede afgørelse. Sagsøgerens søgsmål skal således afvises fra realitetsbehandling.

Sagens omkostninger

- 60 Ifølge Rettens procesreglements artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, pålægges det denne at bære sine egne omkostninger og at betale de af Kommissionen afholdte omkostninger i overensstemmelse med dennes påstand herom.
- 61 I henhold til procesreglementets artikel 138, stk. 1, bærer medlemsstater, der er indtrådt i en sag, deres egne omkostninger. Den Franske Republik bærer følgelig sine egne omkostninger. De øvrige intervenienter bærer ligeledes hver især deres egne omkostninger i henhold til procesreglementets artikel 138, stk. 3.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer

RET TEN (Anden Afdeling):

- 1) **Søgsmålet afvises.**
- 2) **Whirlpool Europe BV bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.**
- 3) **Den Franske Republik og FagorBrandt SA bærer hver deres egne omkostninger.**

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 22. juni 2016.

Underskrifter